

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
“Νέας Ἐποχῆς”...

...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
᾽Ορθοδοξίας μας

« Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδωλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατά Σου τὴν ἰσχύν πέπτωκεν... »

Σαεντολογία, μία ἐπικίνδυνος ὀργάνωσις*

Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου
π. Βασιλείου ᾽Α. Γεωργοπούλου (Μ. Th.)

ΜΙΑ ἀπὸ τὶς πλέον ἐπικίνδυνες παραθρησκευτικὲς ὁμάδες, ποὺ εἶναι ταυτοχρόνως καλυμμένη οἰκονομικὴ ἐπιχείρηση καὶ δραστηριοποιεῖται τόσο διεθνῶς ὅσο καὶ στὴν Ἑλλάδα, εἶναι καὶ ἡ Σαεντολογία¹.

Λόγῳ ἀκριβῶς ὅτι ὁ βαθμὸς ἐπικινδυνότητος τῆς ἐν λόγω ὀργάνωσεως εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλος, θεωροῦμε καλὸ νὰ ἀναφερθοῦμε στὴν ὡς ἄνω ὀργάνωσις μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὴν ἐνημέρωσις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν μας, ἐπισημαίνοντας μόνον κάποιες παραμέτρους, καθὼς ἐκτενὴς καὶ ἐπισταμένη ἀναφορὰ θὰ ἀπαιτοῦσε τὴ συγγραφὴ ὀλόκληρου βιβλίου.

1. ᾽Ο ἰδρυτὴς τῆς Σαεντολογίας

ΙΔΡΥΤΗΣ τῆς Σαεντολογίας ὑπῆρξε ὁ Λαφαγιῆτ Ρὸν Χάμπαρντ (1911-1986), συγγραφέας βιβλίων ἐπιστημονικῆς φαντασίας. Τὸ 1954 ἱδρυσε στὸ Λὸς Ἄντζελες τῶν Η.Π.Α τὴ Σαεντολογία².

Στὸν Λαφαγιῆτ Ρὸν Χάμπαρντ ἀποδίδεται ἡ φράσις σχετικὰ μὲ τὰ κίνητρα του: « Θὰ ἤθελα νὰ ἰδρύσω μία θρησκεία. Κάτι τέτοιο θὰ ἀπέφερε πολλὰ χρήματα »³.

Μιὰ ἀκόμα ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος λεπτομέρεια σχετικὰ μὲ τὸν ἰδρυτὴ τῆς Σαεντολογίας εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχε ὑπάρξει μέλος ἀρχικὰ τῆς ἀποκρυφιστικῆς ὀργάνωσις τῶν Ροδόσταυρων (AMORC) καὶ ἀργότερα τῆς νεοσατανιστικῆς ὀργάνωσις Ordo Templi Orientis (OTO), ποὺ εἶχε δημιουργήσει ὁ ᾽Αρχισατανιστὴς Aleister Crowley⁴.

Γιὰ τὰ ἐν λόγῳ γεγονότα οἱ Σανεντολόγοι παρότι εὐκαίρως-ἀκαίρως ὀμιλοῦν καὶ προβάλλουν τὸν ἴδρυτή τους, προσπαθώντας νὰ τὸν παρουσιάσουν ὡς δῆθεν πολυσχιδὴ προσωπικότητα, τηροῦν σιγὴν ἰχθύος. Ἐπίσης συνήθως ξεχνοῦν νὰ κάνουν ἀναφορὰ καὶ γιὰ ἄλλα γεγονότα ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ ἴδρυτή τους, ὅπως π.χ. τὴν ποινικὴ καταδίκη του τὸ 1978 ἀπὸ δικαστήριό τῆς Γαλλίας⁵.

2. Ἡ Σανεντολογία στὴν Ἑλλάδα

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ πρωτοεμφανίστηκε ἀρχικὰ τὸ 1968. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως, ἄρχισαν νὰ δραστηριοποιοῦνται κατὰ τρόπο συστηματικὸ καὶ ὑπουλο τὴ δεκαετία τοῦ 1980.

Ἔτσι, τὸ 1984 παρουσιάζονται ὡς φιλοσοφικὸ σωματεῖο μὲ τὴν ἐπωνυμία Κέντρο Ἐφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ἑλλάδος (ΚΕΦΕ). Τὸ ΚΕΦΕ ὡς σωματεῖο διαλύεται ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ δικαιοσύνη μὲ τὶς ἀποφάσεις Ὑπ. Ἀρ. 7380/1996 τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ Ὑπ. Ἀρ. 10493/1997 τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν.

Εἶχε προηγηθεῖ ἡ ἔφοδος τοῦ τότε Ἀντιεισαγγελέως κ. Ἰ. Ἀγγελῆ στὰ γραφεῖα τῆς ὀργάνωσης, ὕστερα ἀπὸ καταγγελίες γονιῶν ἐναντίον τῆς ὀργάνωσης. Ἡ πολυσέλιδη ἔκθεση τοῦ δικαστικοῦ λειτουργοῦ κ. Ἰ. Ἀγγελῆ περιγράφει ὄχι μόνον πλῆθος παράνομων δραστηριοτήτων, ἀλλὰ ἀποκαλύπτει καὶ παρακολουθήσεις πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν προσωπικοτήτων τῆς χώρας, καὶ τὴν ἀποστολὴ τῶν στοιχείων σὲ ξένα κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ κρυπτογραφικὸ σύστημα. Μεταξὺ τῶν προσώπων ποὺ παρακολουθοῦσαν ἦταν καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ὡς μητροπολίτης τότε Δημητριάδος.

Μετὰ τὴ διάλυση τοῦ ΚΕΦΕ ἡ Σανεντολογία συνεχίζει νὰ δραστηριοποιεῖται στὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν ἐπωνυμία Ἑλληνικὸ Κέντρο Διανοητικῆς καὶ Σανεντολογίας. Σήμερα δραστηριοποιεῖται μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τῆς Σανεντολογίας».

Μὲ τὴν Α3-88/17-10-2000 ἀπόφασή του ὁ τότε Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Πέτρος Εὐθυμίου, βασιζόμενος στὶς καταδίκες τῆς Σανεντολογίας στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ ἀπέρριψε τὸ αἴτημα τῶν Ἑλλήνων Σανεντολόγων γιὰ τὴ χορήγηση ἄδειας λειτουργίας εὐκτηρίου οἴκου, μὲ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι δὲν ἀποτελοῦν θρησκεία. Οἱ Ἕλληνες Σανεντολόγοι προσέφυγαν στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας ἐναντίον τοῦ Ὑπουργείου καὶ μὲ αἴτημα

τὴν ἀκύρωση τῆς ὑπουργικῆς ἀπόφασης. Ὑπὲρ τῆς ἐν λόγῳ ὑπουργικῆς ἀπόφασης ἔκανε παρέμβαση στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Στὶς 6-12-2002 ποὺ ἐπρόκειτο νὰ συζητηθεῖ τὸ αἴτημα τους στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας καὶ ἐνῶ οἱ προτάσεις τοῦ εἰσηγητῆ κ. Π. Παραρᾶ ἦταν καὶ ὡς πρὸς τὴν οὐσία καὶ ὡς πρὸς τοὺς πρόσθετους λόγους ἐξαιρετικὰ δυσμενεῖς σὲ βάρος τῶν Σαπεντολόγων, γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἥττα παραιτήθηκαν τὴν τελευταία στιγμή ἀπὸ τὴν προσφυγὴ τους νὰ ἀναγνωριστοῦν ὡς θρησκεία⁶.

3. Ἡ Σαπεντολογία καὶ ἡ ἑλληνικὴ δικαιοσύνη

ΕΧΟΝΤΑΣ ἀναφέρει τὶς δύο ἀποφάσεις τῶν δύο δικαστηρίων ποὺ διέλυσαν τὸ ΚΕΦΕ, ἀξίζει νὰ παραθέσουμε κάποια τμήματα ἀπὸ τὶς ἐν λόγῳ ἀποφάσεις γιατί ἀποδεικνύουν πόσο ἐξαιρετικῶς επικίνδυνη εἶναι ἡ ἐν λόγῳ ὀργάνωση.

Σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἡ Σαπεντολογία εἶναι

«μία ὀργάνωση μὲ ὀλοκληρωτικὲς δομὲς καὶ τάσεις, ποὺ στὴν οὐσία περιφρονεῖ τὸν ἄνθρωπον» (Ἄποφ. Ἐφετείου)

ἡ συμμετοχὴ σ' αὐτὴν

«συνεπάγεται γιὰ τὸ μέλος ἀλλαγὴ στὴν προσωπικότητά του, στὴν συμπεριφορὰ του ἔναντι τῶν τρίτων καὶ κυρίως στὶς σχέσεις του μὲ τὴν οἰκογένεια» (Ἄποφ. Ἐφετείου)

καὶ ἐπιπλέον

«ἀποτελεῖ καλυμμένη ἐμπορικὴ ἐπιχείρηση καὶ (...) ἐπιδιώκει σκοποὺς ξένους πρὸς τὴν φύση καὶ τὴν ἐννοια τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐλεύθερου ὄντος καὶ πρὸς τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ» (Ἄποφ. Μον. Πρωτ. Ἀθηνῶν).

4. Ἀπόπειρα παραπλάνησης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΣΗΜΕΡΑ οἱ Σαπεντολόγοι μὲ πρακτικὲς Προκρούστη προσπά-

θοῦν νὰ πείσουν ὅτι εἶναι δῆθεν θρησκεία.

Στὸ παρελθόν, ὅμως, εἶχαν ἐπιχειρήσει νὰ παραπλανήσουν ὡς πρὸς τὸν ἀληθινὸ τους χαρακτήρα τόσο τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ὅσο καὶ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ἔτσι, λοιπόν, μὲ τὴν ἀπὸ 23.6.1994 ἐπιστολὴ τῆς στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη ἢ τότε πρόεδρος τοῦ ΚΕΦΕ ζητοῦσε

«ὡς Ἑλληνίδα χριστιανὴ καὶ ἐκπρόσωπος τῶν μελῶν τοῦ σωματείου πρὸς Προεδρεύω, νὰ ἀσκήσετε ὅλη σας τὴν ἐπιρροὴ στὴν ἡγεσία τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ σταματήσει αὐτὴ ἢ προπαγάνδα μίσους».

Τί χαρακτήριζε ὡς προπαγάνδα μίσους τὸ ΚΕΦΕ; Μὰ φυσικὰ τὴν προσπάθεια ἐνημέρωσης τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ ὅτι πίσω ἀπὸ τὴν ἐπωνυμία ΚΕΦΕ ὑποκρύπτονταν ἡ Σαπεντολογία.

Οἱ προσπάθειες, ὅμως, τῶν Σαπεντολόγων δὲν σταμάτησαν ἐκεῖ. Στὶς 8.6.1995 μὲ ἐπιστολὴ τῆς στὴν Ἱερὰ Σύνοδο ἢ τότε πρόεδρος τοῦ ΚΕΦΕ διεβεβαίωσε τὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὅτι *«Δὲν εἴμαστε θρησκεία, δὲν εἴμαστε πολλῶ μᾶλλον αἵρεση»* καὶ ὅτι τὰ μέλη τους *«ἔχουν συνείδηση χριστιανικὴ Ὁρθόδοξη»*.

Καὶ ὅμως, τὸ τότε ΚΕΦΕ μετὰ ἀπὸ λίγο θὰ ἀναγκαστεῖ νὰ ρίξει τὸ προσωπεῖο καὶ νὰ τιτλοφορεῖται *«Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τῆς Σαπεντολογίας»*, ἐπιβεβαιώνοντας γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὸ πόσο ἀδίστακτὴ εἶναι ἡ ἐν λόγῳ ὀργάνωση.

5 Ἡ Σαπεντολογία φακελώνει τὰ μέλη τῆς

ΤΟ ΦΑΚΕΛΩΜΑ τῶν μελῶν τῆς εἶναι μιὰ πραγματικότητα καὶ δὲν ἀποτελεῖ συκοφαντικὴ φημολογία δῆθεν τῶν ἀντιπάλων τῆς, ἀλλὰ γεγονὸς πρὸς ὅσον ἔχει βεβαιωθεῖ ἐπισήμως μὲ τὴν ἀπόφαση 96/2001 τῆς Ἀρχῆς Προστασίας Προσωπικῶν Δεδομένων⁷.

Χαρακτηριστικὰ ἀνέφερε ὁ τότε πρόεδρος τῆς Ἀρχῆς Προστασίας Προσωπικῶν Δεδομένων κ. Κων. Δαφέρμος σὲ ἄλλη περίπτωση, ὅτι ἡ Σαπεντολογία:

«ζητάει ἀπὸ ὅσους ἀπευθύνονται σ' αὐτήν, προσωπικὰ δεδομένα εὐαίσθητα. Ὅπως ἐθνικότητα, μειονότητα, φυλετικὴ προέλευση, πολιτικὰ φρονήματα, θρησκευτικὲς πεποιθήσεις, φιλοσοφικὲς πεποιθήσεις, συμμετοχὴ

σὲ ἐνώσεις, συνδικαλιστικὴ δράση, υγεία φυσικὴ καὶ πνευματικὴ, ἀναπηρίες, ἰατρικὸ ἱστορικὸ, κοινωνικὴ πρόνοια, ἐρωτικὴ ζωὴ, ποινικὲς διώξεις καὶ καταδίκες... Ὁ φάκελος αὐτός, λοιπὸν ποὺ δημιουργεῖται γιὰ τὰ μέλη της, εἶναι παράνομος. Οἱ γνωστὲς θρησκευτὲς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ὁρθόδοξη, δὲν ζητοῦν ἀπὸ κανένα πιστὸ τέτοια στοιχεῖα »⁸.

Τὸ φακέλωμα ἐπιβεβαιώνεται καὶ ἀπὸ πρώην μέλη τῆς ὀργάνωσης σὲ δημόσιες ἀναφορὰς τους – καταγγελίες κατὰ τὸν πλεόν ἐπίσημο τρόπο⁹.

6. Οἱ ἀπόψεις ξένων χωρῶν γιὰ τὴν Σαπεντολογία

Η ΘΕΩΡΗΣΗ τῆς Σαπεντολογίας ὡς ἐπικίνδυνης ὀργάνωσης δὲν εἶναι φαινόμενο ποὺ παρατηρεῖται μόνο στὴν Ἑλλάδα.

Ἐνδεικτικῶς μνημονεύουμε:

α) Ἡ Συνδιάσκεψη τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Γερμανίας τὸ 1995 ἔχει χαρακτηρίσει τὴν Σαπεντολογία ὡς ὀργάνωση ποὺ

«κάτω ἀπὸ τὸ προσωπεῖο μιᾶς θρησκευτικῆς κοινότητας ἐνώνει στοιχεῖα τῆς οἰκονομικῆς ἐγκληματικότητας καὶ τῆς ψυχοτρομοκρατίας ἔναντι τῶν μελῶν της μὲ οἰκονομικὲς δραστηριότητες καὶ σεχταριστικούς χρωματισμούς »¹⁰.

β) Στὴ Γαλλία θεωροῦνται ἀπὸ τὸ Γαλλικὸ κράτος ὡς ἐπικίνδυνη αἴρεση¹¹. Στὴ Γαλλία ἐπίσης τὸ εἰδικὸ Κέντρο ἐνημέρωσης, ἐκπαίδευσης καὶ δράσης κατὰ τῶν διανοητικῶν ἐπεμβατισμῶν (Centre de documentation, d'éducation et d'action contre les manipulations mentales) τὴν χαρακτηρίζει ὡς ὁμάδα ἀντιδημοκρατικοῦ καὶ ὀλοκληρωτικοῦ χαρακτῆρα.

γ) Βρετανικὰ δικαστήρια χαρακτηρίζουν τὴν Σαπεντολογία

«ὡς διεφθαρμένη, καταθόνια καὶ ἐπικίνδυνη »¹².

δ) Πλῆθος δικαστικῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ χαρακτηρίζουν τὴν Σαπεντολογία ὄχι ὡς θρησκεία, ἀλλὰ ἐμπορικὴ ἐπιχείρηση καὶ ἐπικίνδυνη ὀργάνωση¹³.

7. Μερικὲς χρήσιμες ἐπισημάνσεις ἀκόμα

• **ΥΠΟΧΡΕΩΝΟΥΝ** τὰ μέλη τους κατὰ τὴν διαδικασία ἔνταξή τους νὰ υπογράψουν συμβάσεις ἐργασίας διάρκειας δισεκατομμυρίων ἐτῶν. Καὶ ὅμως, ὅσο ἐξωφρενικὸ ἀκούγεται εἶναι πραγματικότητα.

• Ὑποχρεώνουν, ἐπίσης, τὰ μέλη τους νὰ υπογράψουν δήλωση ὅτι σὲ περίπτωση ποὺ αὐτοκτονήσουν ἀπαλλάσσουν τὴν Σανεντολογία ἀπὸ κάθε εὐθύνη.

• Πολεμοῦν καὶ συκοφαντοῦν τὴν ἐπιστήμην τῆς ψυχιατρικῆς.

• Κάθε μέλος, ποὺ θὰ ἐγκαταλείψει τὴν ὀργάνωση δέχεται συνεχεῖς καὶ φορτικότερες ἐνοχλήσεις νὰ ἐπιστρέψει. Ἐὰν ἀρνηθεῖ χαρακτηρίζεται προδότης καὶ ἐχθρός.

• Ἡ πολυσέλιδη ἔκθεση τοῦ δικαστικοῦ λειτουργοῦ κ. Ἰ. Ἀγγελῆ περιγράφει κατὰ τρόπο ἀποκαλυπτικὸν τὴν διείδυση τῆς Σανεντολογίας τότε σὲ κάποια ΜΜΕ καὶ τὴν λυσσώδη προσπάθειά της νὰ κατασυκοφαντήσῃ τὴν εὐγενικὴ φυσιογνωμία καὶ πρύτανιν τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἀγῶνος τὸν ἀείμνηστο πατέρα Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο. Τὸν θεωροῦσε ὡς τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο στὶς διαβρωτικὲς προσπάθειές της.

(*) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ 1642/12.5.2006, σελ. 1 καὶ 5. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Βλ. Πρωτ. Ἀ. Ἀλεβιζοπούλου, *Ψυχοναρκωτικά*, 1980, σσ. 33-43. Τοῦ Ἰδίου, *Νεοφανεῖς αἱρέσεις – καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας*, 1995, σσ. 105-121, 183-199.
2. **G. Schmid- G.O. Semid (Hg)**, *Kirchen- Sekten- Religionen*, 2003⁷, σ. 474.
3. Πρβλ. **Chr. Minhoff- Martina Minhoff**, *Schientology. Irrgarten der Illusionen*, 1998³, σσ. 127- 129.
4. Βλ. **Fr- W. Haack**, *Die neuen jugenreligionen*, 1979, σ. 35, **Chr. Minhoff- Martina Minhoff**, *Schientology. Irrgarten der Illusionen*, 1998³, σσ. 13- 15. *Handbuch Religiöse Gemeinschaften und Weltanschauungen*, 2000⁵, σ. 979. **L. Sutin**, *Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἀλίστερ Κρόουλυ*, 2004, σσ. 616-619.
5. **Fr-W. Haack**, *Die neuen jugenreligionen*, 1979, σσ. 35- 36. **H. Gasper-J. Muller-Fr. Valentin**, *Der Lexikon Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen*, 2001⁷, στ. 964.
6. Βλ. «Ἀπογευματινὴ», 6.12.2002, σ. 24.
7. Βλ. «Τὰ Νέα», 30.9.2002, σ. 16.
8. Βλ. «Τὰ Νέα», Σαββατοκύριακο 19-20.10.2002, σ. 21.
9. Βλ. «Τὰ Νέα», 6.2.1997, σ. 20.
10. Περιοδ. «**Der Spiegel**», 10/6.3.1995.
11. *Assemblée Nationale. Rapport n. 2468, Les sectes en France*, 1995, σ. 33, 44, 55, 71.

12. Κ. Κυριακόπουλου, *Σαπεντολογία. Γνωστή θρησκεία ή ψευδοθρησκεία;* 2003, σσ. 39-40.
13. Κ. Κυριακόπουλου, *Σαπεντολογία. Γνωστή θρησκεία ή ψευδοθρησκεία;* 2003. **A. Fincke-M.Pohlman**, *Kompass Lexikon Sekten und Religiöse Weltanschauungen*, 2004, σσ. 181-182. *Lexikon neureligiöser Gruppen, Szenen und Weltanschauungen* 2005, σσ. 1187-1188. Πρβλ. Γ. Κρίππα, *Προβλήματα από Νεοφανείες Αιρέσεις. Νομική αντιμετώπιση στη Γερμανία και άλλες χώρες*, στο περιοδ. «**Διάλογος**» (11) 1998, 17-19.